

2110101 : การทำโปรแกรมคอมพิวเตอร์

เรื่องต้องรู้ (บ้าง)

ภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อ

- packages, import
- private, public, final, static
- Error & Exception Handling (Optional)

Package

- โปรแกรมจาวาประกอบด้วยคลาสมากมาย ทั้งที่เขียนเอง ของระบบจาวา หรือของคนอื่น
- จะจัดเก็บคลาสต่างๆ อย่างไร ที่ไหน และมีวิธีป้องกันชื่อซ้ำได้อย่างไร
- จัดเก็บคลาสต่างๆ ในรูปของ package
- คลาสที่อยู่ใน package เดียวกัน คืออยู่ใน directory เดียวกัน

jlab

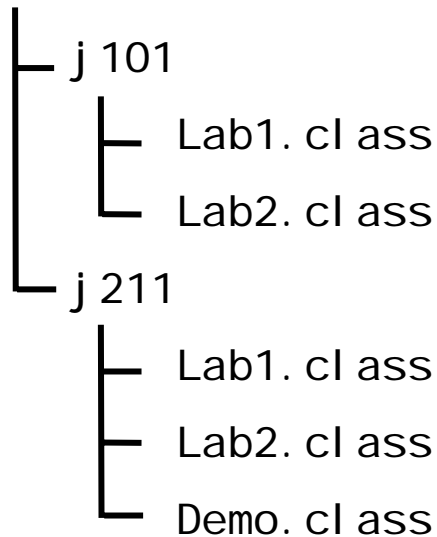
```
├── JLabI0.class
└── JLabPanel.class } ทั้งสองคลาสนี้อยู่ใน package jlab
```

ชื่อ package มักขึ้นด้วยตัวเล็ก

Package

- Package มีลำดับชั้น : มี subdirectory ได้
- ต้องระบุชื่อ package ในโปรแกรมด้วย

somchai

ชื่อแบบเต็มยศ

somchai . j 101 . Lab1
somchai . j 101 . Lab2
somchai . j 211 . Lab1
somchai . j 211 . Lab2
somchai . j 211 . Demo

```
package somchai.j101;
public class Lab1 {
    ...
}
```

```
package somchai.j211;
public class Lab1 {
    ...
}
```

อ้างอิงชื่อคลาสแบบเต็มยศ


```
public class Other {
    ...
    somchai.j101.Lab1 lab101;
    somchai.j211.Lab1 lab211;
    ...
}
```

การสร้าง Package ใน JLab

The image illustrates the steps to create a package and a class in the JLab IDE. It consists of three main windows:

- JLab 3.06.08 (Top Left):** Shows the menu bar with 'File', 'Edit', 'Build', 'Debug', 'Tools', 'Window', and 'Help'. The 'File' menu is open, and 'New Package' is highlighted. A green arrow points from this menu to the 'Message' dialog.
- JLab : Message (Middle Right):** A dialog box titled 'ใส่ชื่อ package ใหม่ (ถ้าไม่ต้องการใส่ชื่อ ให้เว้นเป็นช่องว่างไว้)'. The text input field contains 'somchai.j211', which is circled in red. Below the field is a 'สร้าง' (Create) button. A green arrow points from this dialog to the second 'Message' dialog.
- JLab 3.06.08 (Bottom Left):** Shows the code editor with the following code:

```
1 package somchai.j211;
2
3 import jlab.JLabIO;
4
5 public class Test {
6
7     // main method
8     public static void main(String
9         //add your code here
10
11
12 }
13 }
14
```

Red arrows point from the 'Message' dialog to the package declaration on line 1 and the class name 'Test' on line 5. A green arrow points from the code editor back to the 'File' menu.
- JLab : Message (Bottom Right):** A dialog box titled 'ใส่ชื่อ class ใหม่ที่ต้องการสร้าง'. The text input field contains 'Test', which is circled in red. Below the field is a 'สร้าง' (Create) button.

import

- การใช้คลาสที่อยู่นอก package ของตัวเอง
  - เขียนชื่อ class รวมทั้ง package ให้ครบถ้วน
  - หรือใช้ **import** ก่อน แล้วอ้างเฉพาะชื่อคลาสได้เลย
    - **import** แบบระบุชื่อคลาส
    - **import** แบบเหมารวมทุกคลาส

```
import jlab.JLabIO;

public class Happy {
    public void A() {
        int x = JLabIO.readInt();
        ...
    }
}
```

```
import jlab.*;

public class Happy {
    public void A() {
        int x = JLabIO.readInt();
    }
}
```

```
public class Happy {
    public void A() {
        int x = jlab.JLabIO.readInt();
        ...
    }
    ...
}
```

การควบคุมการใช้ fields และ methods

- ใช้ **public** กำกับ
  - เปิดเผย : คลาสอื่นๆ ใช้ได้หมด
- ใช้ **private** กำกับ
  - ปกปิด : ใช้ได้เฉพาะภายในคลาสเจ้าของเท่านั้น

```
public class Square {  
    public Rectangle rect;  
}
```

ใครๆ ก็ใช้ rect ได้

```
public class Square {  
    private Rectangle rect;  
}
```

ใช้ rect ได้เฉพาะใน
คลาสนี้เท่านั้น

```
...  
Square s = new Square( 10, 10, 100 );  
s.rect.width = 70;  
...
```

การอนุญาตให้ผู้อื่นเปลี่ยนความกว้างได้เอง
อาจทำให้ Square ไม่จัตุรัส

ข้อเสนอแนะ

- ให้ทุกๆ fields เป็น **private**
- มี **public method** ให้หยาบหรือเปลี่ยนค่าของ field ได้

```
public class Square {  
    private Rectangle rect;  
  
    public Square(int x, int y, int len) {  
        this.rect = new Rectangle(x, y, len, len);  
    }  
    public int getLength( ) {  
        return this.rect.width;  
    }  
    public void setLength(int len) {  
        if (len > 0)  
            this.rect.width = this.rect.height = len;  
    }  
    ...  
}
```

ปลอดภัย และตรวจหาจุดบกพร่องของโปรแกรมได้ง่ายขึ้น

ยังมีแบบอื่น

- นอกจาก **private** และ **public** แล้วยังมี
  - **protected** อนุญาตให้เฉพาะคลาสใน package เดียวกัน และ subclass เท่านั้นที่ใช้ **protected** ของคลาสอื่น
  - ไม่ต้องใส่อะไรกำกับ อนุญาตให้เฉพาะคลาสใน package เดียวกันเท่านั้น

```
package mars;
public class A {
    protected int count;
    ...
}
```

```
package venus;
public class C {
    protected int number;
    ...
}
```

```
package earth;
public class B extends mars.A {

    public void retire( ) {
        super.count = 5;    // OK
        C c = new C();
        c.number = 7;      // fail
        ...
    }
}
```

final

- เติม **final** หน้า field
  - ไม่ต้องการให้เปลี่ยนแปลงค่าได้ (constant)
- เติม **final** หน้า method
  - ไม่ต้องการให้ subclass override ได้
- เติม **final** หน้า class
  - ไม่ต้องการให้ใคร extends ได้

มักตั้งชื่อ final field ด้วยตัวอักษรตัวใหญ่ทุกตัว

```
final String COMPUTER = "cp";  
final String ELECTRICAL = "ee";  
final String CIVIL = "ce";  
...
```

static

- เติม **static** หน้า method ทำให้เป็น class method
- เติม **static** หน้า field ทำให้เป็น class data
  - ที่เก็บไม่ได้อยู่ประจำแต่ละออบเจกต์ที่สร้าง
  - แต่อยู่ประจำคลาสเจ้าของ ดังนั้นจึงมีเพียงที่เก็บเดียว

```
public class Undergrad {  
    public static final int FRESHY = 1;  
    public static final int SOPHOMORE = 2;  
    public static final int JUNIOR = 3;  
    public static final int SENIOR = 4;  
    private int status;  
    public void setStatus( int s ) {  
        switch( s ) {  
            ...  
            this.status = s;  
            ...  
        }  
    }  
}
```

```
Undergrad s = new Undergrad();  
s.setStatus( Undergrad.FRESHY );  
...
```

Error และ Exception

- การทำงานของโปรแกรมมีโอกาสเกิดความผิดพลาดหรือพบสิ่งผิดปกติ
- ความผิดปกติอาจเกิดที่
  - ภายในตัวระบบจาวา รวมทั้งภายในเมทอดของคลาสมาตรฐานของจาวา
    - หน่วยความจำหมด, อ้างอิง index ของอาร์เรย์นอกช่วงที่จองไว้, ...
  - ภายในเมทอดของผู้เขียนเอง
    - ข้อมูลในตัวแปร ไม่เป็นไปตามที่หวัง (เช่น ต้องไม่ติดลบ, ...)

Exceptions ที่เกิดขึ้นจากระบบจาวา

- การทำงานมีโอกาสผิดพลาด (Exception)

```
// ArithmeticException
int a = 4, b = 0;
int c = a / b;
```

```
// ArrayIndexOutOfBoundsException
int [] a = int[40];
a[40] = 20;
```

```
// StackOverflowError
void Jeng() {
    Jeng();
}
```

```
// ClassCastException
Object a = new Rectangle();
System.out.println((String) a);
```

```
// NegativeArraySizeException
int n = -100;
Vector [] a = new Vector[n];
```

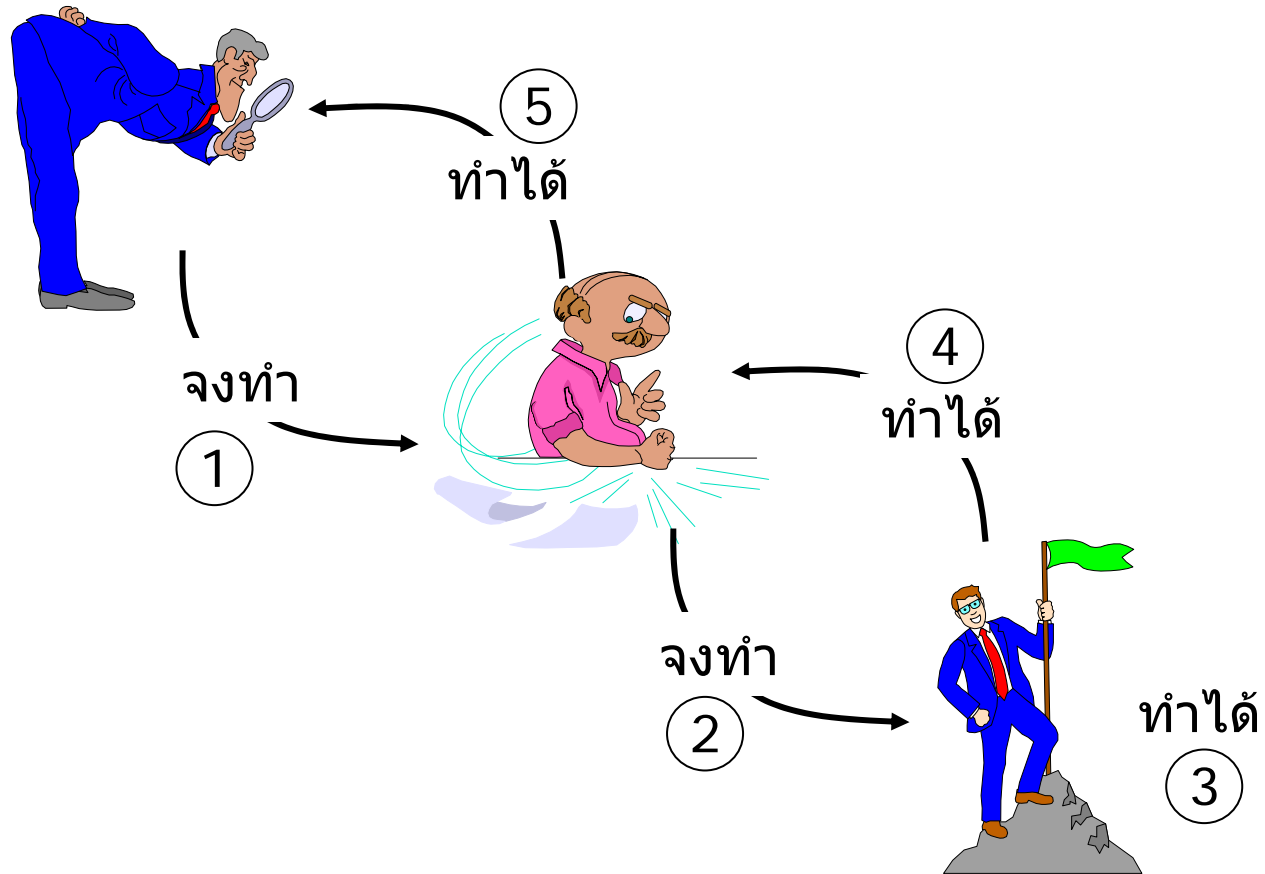
```
// ArrayStoreException
Object [] a = new String[5];
a[0] = new Rectangle();
```

```
// FileNotFoundException
BufferedReader in = JLabIO.openFile( "C:\\DATA.IN" );
String txt = in.readLine();
```

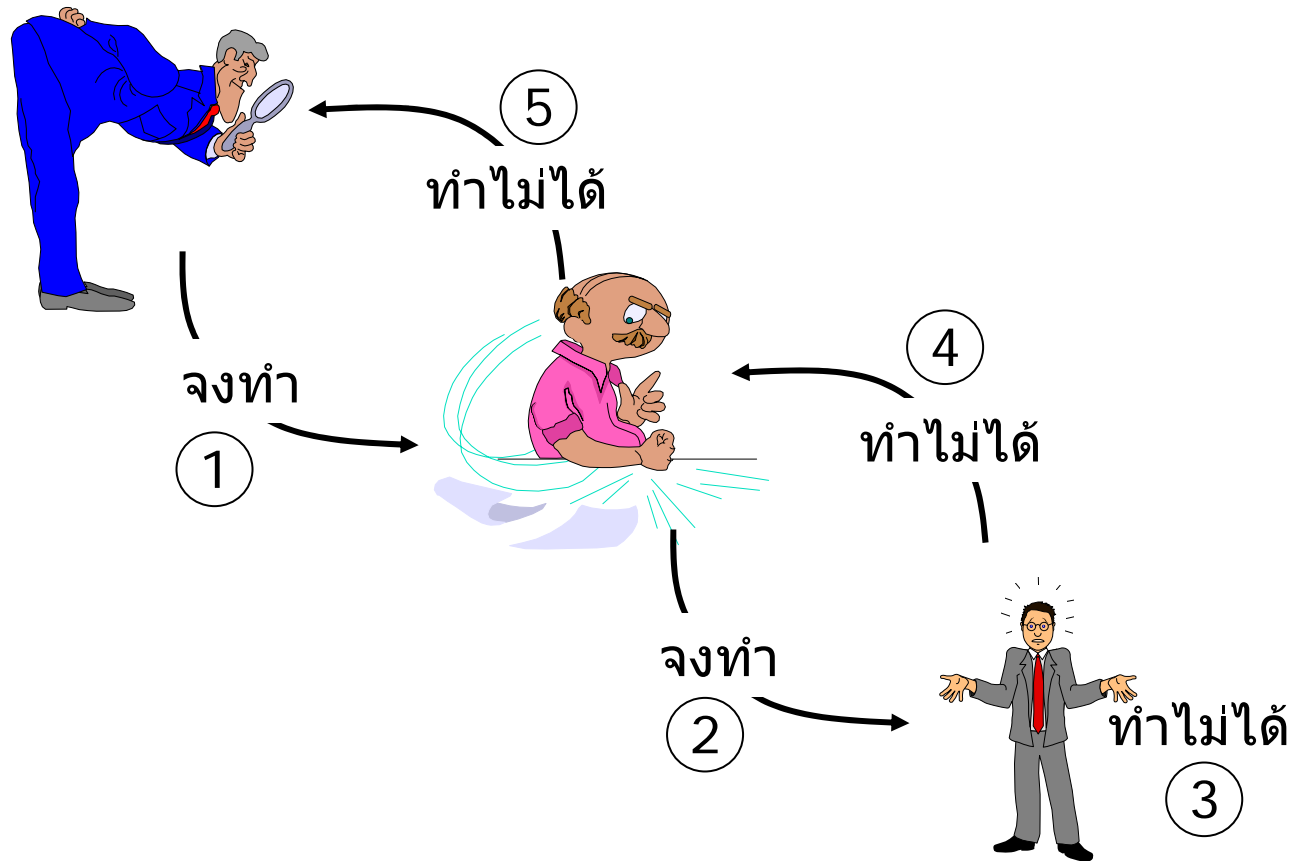
การเรียกเมทอด

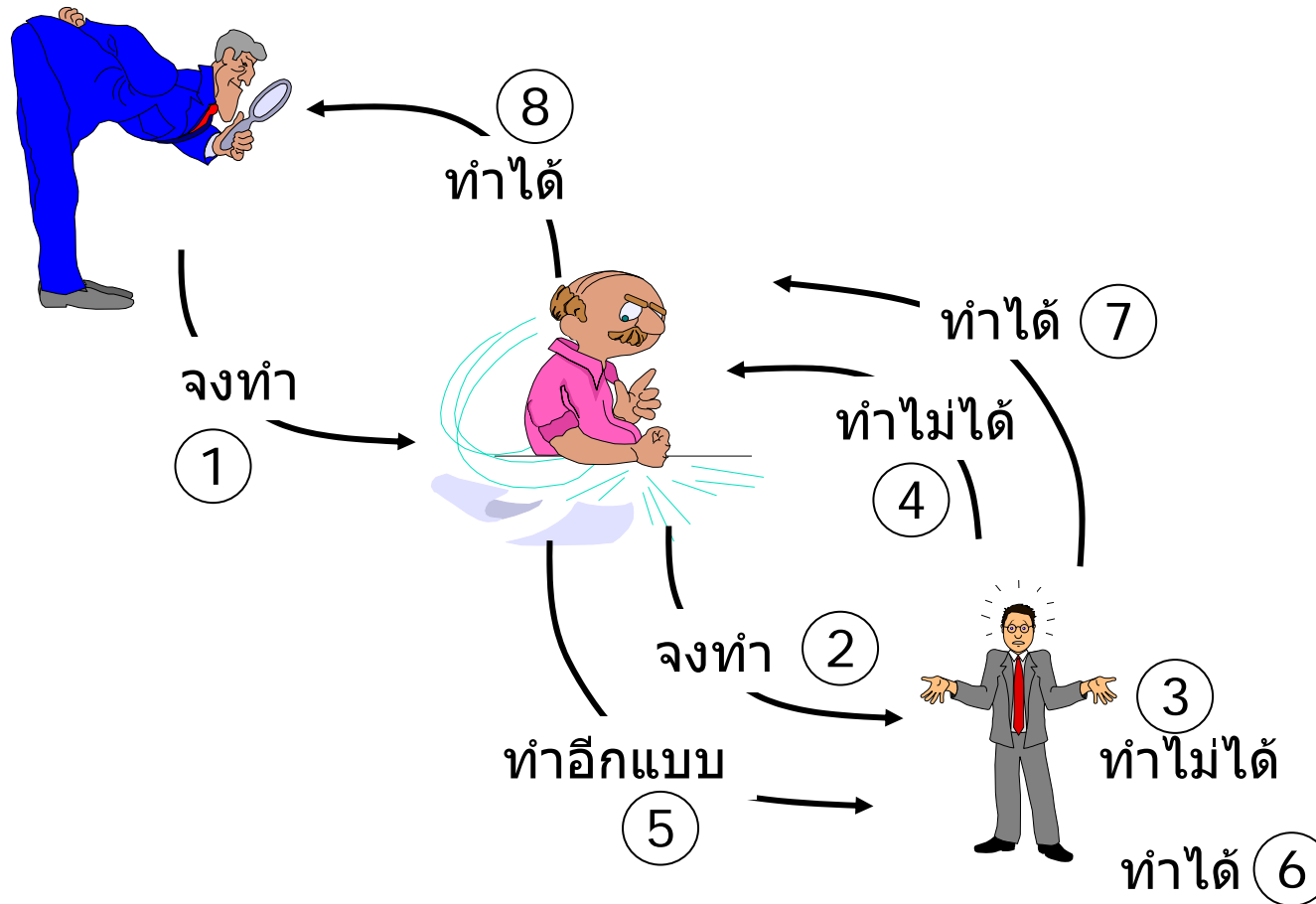

ผิดพลาดแล้วไม่จัดการ

ปิดปกติต้องจัดการ

Robustness

- ถ้าเกิดความผิดปกติ แล้วไม่มีส่วนใดของโปรแกรมที่รองรับสถานะการณ์ที่เกิดขึ้น
  - ระบบจะแสดงข้อความอธิบายความผิดปกติออกจอภาพ
  - แล้วเลิกการทำงาน
- ระบบที่แข็งแกร่งควรจัดการกับความผิดปกติที่อาจเกิดขึ้นให้มากที่สุด โดยทำให้โปรแกรมยังทำงานต่อไปได้
- ตัวอย่าง : ต้องการเปิดแฟ้มข้อมูล แต่หาไม่พบ
  - แทนที่จะบอกผู้ใช้งานว่า "file not found" แล้วเลิกการทำงาน
  - ก็บอกผู้ใช้งานให้ใส่ชื่อแฟ้มใหม่ แล้วลองเปิดแฟ้มใหม่

Throwing Exceptions

- เมื่อเกิดความผิดปกติภายในเมทอด และต้องการแจ้งให้เมทอดที่เรียกมาให้ทราบ
  - สร้างออบเจกต์ของคลาสที่แทนความผิดปกติที่เกิดขึ้น
  - แล้ว "โยน" ออบเจกต์นั้นให้ผู้เรียกมารับทราบ
- ที่หัวเมทอดต้องระบุด้วยว่า เมทอดนี้อาจมีการ "โยน" สิ่งผิดปกติประเภทใดบ้าง

```
public double [] qRoot( double a, double b, double c )
    throws IllegalArgumentException {
    double t = b * b - 4 * a * c;
    if ( t < 0 ) {
        IllegalArgumentException e =
            new IllegalArgumentException( "imaginary root" );
        throw e;
    }
    ...
}
```

$$\frac{-b + \sqrt{b^2 - 4ac}}{2a}$$

Exception Classes

- จาวาใช้คลาสเพื่อเขียนบรรยายความผิดปกติ
- ชื่อคลาสจะสื่อความหมายถึงประเภทของความผิด
  - **IOException, OutOfMemoryError, ...**

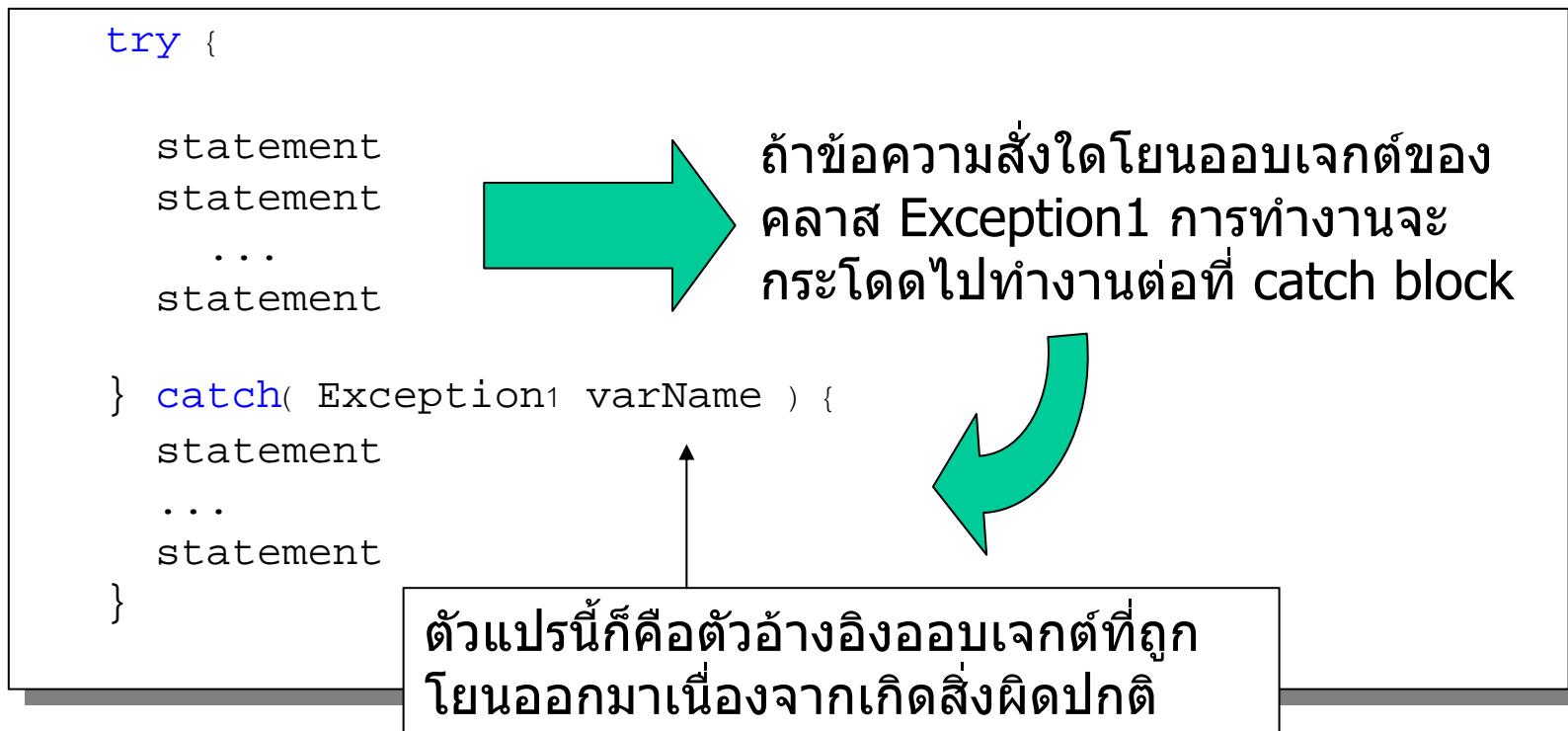
```
package java.lang;

public class IllegalArgumentException extends RuntimeException {
    public IllegalArgumentException() {
        super();
    }
    public IllegalArgumentException(String s) {
        super(s); // s is detail exception message
    }
}
```

คลาส **IllegalArgumentException** มีแค่นี้เอง คลาสนี้มักใช้แทนความผิดปกติกรณีที่ไม่ทันท่วงทีได้รับข้อมูลมาไม่ตรงตามที่ได้ตกลงกันไว้

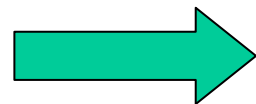
Catching Exception

- เมื่อใช้อะไรที่อาจ "โยน" สิ่งผิดปกติ
- ก็ต้องคอย "รับ" สิ่งผิดปกติด้วย
- ใช้คำสั่ง `try-catch`

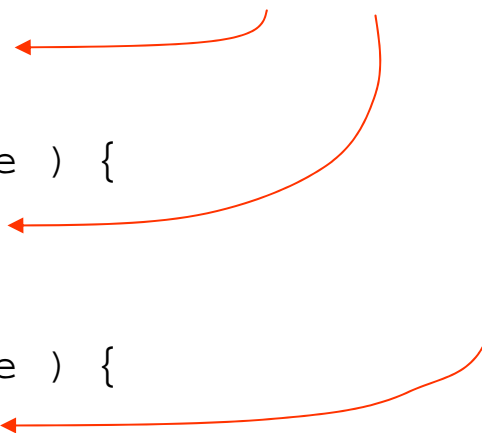

มีได้หลาย catch blocks

```
try {  
    statement  
    ...  
    statement  
}  
catch( Exception1 varName ) {  
    statement  
    ...  
    statement  
}  
catch( Exception2 varName ) {  
    statement  
    ...  
    statement  
}  
catch( Exception3 varName ) {  
    statement  
    ...  
    statement  
}
```


การทำงานจะกระโดดไปทำงานต่อที่ catch block ใด ก็ขึ้นอยู่กับว่าออบเจกต์ที่ถูกโยนมาตรงกับคลาสของ catch block ใด

ตัวอย่าง

- เมทอด dumpFile อาจโยน **IOException** object

```
public void dumpFile(String fn) throws IOException {
    BufferedReader in = JLabIO.openFile(fn);
    String txt;
    while ( (txt = in.readLine()) != null ) {
        System.out.println(txt);
    }
    in.close();
}
```

```
do {
    try {
        String fn = JLabIO.readString("file = ");
        dumpFile(fn);
        success = true;
    } catch( IOException e ) {
        System.err.println(e.getMessage() + " : try again");
        success = false;
    }
} while ( !success );
```

ยังมีเรื่องจุกจิกอีกมาก

- ถ้าไม่ "รับ" ก็ต้อง "โยน" ต่อ
- คลาสของความผิดปกติทั้งหลาย **extends** มาจาก คลาสมาตรฐาน 3 ประเภทคือ
  - **Error, Exception** และ **RuntimeException**
- ลำดับของ **catch** block มีความหมาย
- ไม่ต้อง **catch** ความผิดปกติที่ **extends** จาก **RuntimeException** ก็ได้
- ...